

РЕШЕНИЕ

№ 26

гр. С., 27.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, I ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН
ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на шестнадесети февруари
през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ради Ив. Йорданов

при участието на секретаря Юлиана Д. Божилова
като разгледа докладваното от Ради Ив. Йорданов Търговско дело №
20231800900158 по описа за 2023 година

Предявени са искове по чл.79, ал.1 от ЗЗД вр. с чл.430 ТЗ и чл.86 ЗЗД.

Ищецът „Ю.” АД с ЕИК ., със седалище гр. С., ул. „Околовръстен път” №260, е
предявило иск по чл.79, ал.1 от ЗЗД срещу П. Д. с ЕГН ***** и адрес: гр.С. ул.“Цар
Симеон Велики“ №98 за заплащане на сумата от **42151,65лв.**, от които:

Главница в размер на 37 982,00 лева, дължима за периода от 14.02.2022г. до
31.01.2023г.

лихва в размер на 3341,00 лева, върху редовната главница, дължима за периода от
14.02.2022г. до 31.01.2023г.

Мораторна лихва в размер на 671,65 лева, дължима за периода от 14.03.2022г. до
31.01.2023г.

Такси в размер на 33,00 лева, дължима за периода от 16.02.2023г. до 31.01.2023г.;

Разходи за уведомяване в размер на 124,00 лева, дължими за периода от 16.02.2022 г.
до 31.01.2023г.

П. Д. е ползвал банков кредит, съгласно сключен с „Ю., АД, Договор за
потребителски кредит с № FL1248296 сключен на 14.01.2022г., с разрешен кредитен лимит в
размер на 37 982,00 лева и краен срок за ползване и погА.ване 14.12.2027г.

На 14.02.2022г. кредитополучателят е преустановил плащането на дължимите вноски
за главница и за лихви, като е изпаднал в забава. Допуснато е просрочие на дължимите по
кредита вноски за главница и лихви, считано от датата на изпадане в забава -14.02.2022 г. С
оглед на формираното просрочие Банката е предприела действия за обявяване на кредита за

изцяло и предсрочно изискуем. В тази връзка и на основание чл.18,ал.5 от ЗЧСИ е възложена за връчване покана за доброволно изпълнение чрез ЧСИ Владимир Цачев с рег. №926 и район на действие - ОС С..

Поканата е връчена при условията на чл.47, ал.1, изр.3 от ГПК, като при посещение на адреса връчителят е събрал данни от съседни, че лицето не живее на този адрес и го е напуснало. Извършени са справки в НБД „Население“ и НОИ, като от първата справка е установено, че лицето има постоянен адрес в град гр. С., ул. „Цар Симеон Велики“, №98 и настоящ адрес - Република С., а от втората е констатирано, че същият няма актуален трудов договор и връчването по месторабота е невъзможно поради липсата на трудово правоотношение.

Към датата на процесното извлечение от счетоводните книги на „Ю.“ - 31.01.2023г., задълженията на П. Д. са в общ размер 42151,65лв., от които:

Главница в размер на 37 982,00 лева, дължима за периода от 14.02.2022г. до 31.01.2023г.

Възнаградителна лихва в размер на 3341,00 лева, дължима за периода от 14.02.2022 г. до 31.01.2023г.

Мораторна лихва в размер на 671,65 лева, дължима за периода от 14.03.2022г. до 31.01.2023г.

Такси в размер на 33,00 лева, дължима за периода от 16.02.2023г. до 31.01.2023г.;

Разходи за уведомяване в размер на 124,00 лева, дължими за периода от 16.02.2022 г. до 31.01.2023г.

С настоящата искова молба ищецът упражнява правото от името на „Ю., АД да обяви кредита за изцяло и предсрочно изискуем. Изрично се позовава на предсрочната изискуемост по кредита и заявява волята на „Ю.“ АД за обявяване на вземанията по Договор за кредит FL1248296 за изцяло и предсрочно изискуеми.

Към настоящия момент посоченото задължение не е изпълнено доброволно от длъжника, което от своя страна, обуславя интереса на „Ю.“ АД да предяви настоящия иск.

Препис от исковата молба и приложенията е връчен редовно по реда на чл. 47, ал. 5 ГПК на ответницата П. Д., след: извършена служебно справка за постоянен и настоящ адрес на ответника, видно от която постоянният и настоящ адрес на последната е адресът, на който са изпратени за връчване съдебните книжа; извършена служебно справка от НОИ за наличие на месторабота на ответницата, съгласно чл.47, ал.3 ГПК, каквато не се установява.

С определение №444 от 26.10.2023г., постановено по настоящото дело, на основание чл.47, ал.6 ГПК, на ответника П. Д. е назначен за особен представител адв. Г. Р. Ф. от САК.

Препис от исковата молба и доказателства са връчени редовно на особения представител адв. Г. Р. Ф. на 07.11.2023г. и е постъпил писмен отговор.

Предявеният установителен иск е допустим, но неоснователен.

Счита исковата претенция за неоснователна и недоказана, оспорва същата както по основание, така и по размер.

В Исковата си молба ищецът твърди, че между него от една страна и П. Д. има валидно сключено облигационно правоотношение, по силата на което дружеството е предоставило на ответника банков кредит, съгласно сключен Договор за кредит с № FL1248296, сключен на 14.01.2022г., с разрешен кредитен лимит в размер на 37 982,00 лева и краен срок за ползване и погА.ване 14.12.2027г. Ищецът твърди, че на 14.02.2022г. П. Д. е преустановил плащането на дължимите вноски за главница и за лихви, като е изпаднал в забава. Твърди се, че е допуснато просрочие на дължимите по кредита вноски за главница и за лихви, считано от датата на изпадане в забава 14.02.2022г., като банката е предприела действия за обявяване на кредита за изцяло и предсрочно изискуем. Банката е изпратила покана до ответника, връчена по реда на чл.47, ал.1, изр.3 от ГПК чрез ЧСИ Владимир Цачев с рег. №926 на КЧСИ и район на действие ОС - С.. Ищецът твърди, че към 31.01.2023 г., задължението на П. Д. е в общ размер на 42151,65лева, от които:

37 982,00 лева, представляваща непогасена главница по Договора, дължима за периода от 14.02.2022 г. до 31.01.2023г.;

3 341,00 лева, представляваща лихва върху редовна главница, дължима за периода от 14.02.2022г. до 31.01.2023г.;

671,65 лева, представляваща мораторна лихва, дължима за периода от 14.03.2022г. до 31.01.2023г.

33,-лева, представляваща такси, дължими за периода от 16.02.2022 г. до 31.01.2023г.;

124,-лева, представляваща разходи за уведомяване, дължими за периода от 16.02.2022 г. до 31.01.2023г.

Претендират се също така законна лихва за забава от подаване на исковата молба до окончателното изплащане на задължението, както и направените разходи за съдебни разноси в производството, включително държавна такса и адвокатски хонорар.

Оспорва предявените искове по основание и размер.

Намира, че правната регламентация на възнаградителната лихва в процесния договор за кредит е нищожна, тъй като се явявала неравноправна клауза. За да бъде определена една договорна клауза като неравноправна и следователно нищожна, същата следвала да отговаря на следните кумулативно дадени условия, а именно:

Клаузите не са индивидуално определени - когато те са предварително изготвени от търговеца, респ. потребителят не е имал възможност да влияе върху съдържанието им - арг. чл.146, ал.2 ЗЗП; Уговорени са във вреда на потребителя, а именно - накърняват се уредените в закона права на потребителя, респ. увреждат се неговите законни интереси. Не отговарят на изискванията за добросъвестност, респ. на добросъвестната търговска практика; Водят до съществено неравновесие между правата на страните по договора.

Страните по процесния договор за кредит са потребител и доставчик на финансови

услуги по см. на §13, т.1 и т.2 от ДР на ЗЗП. Видно от представените писмени доказателства клаузите на договора за кредит са предварително и едностранно формулирани от кредитора преди сключване на съответния вид кредитен договор, поради което не са индивидуално уговорени.

Съгласно разпоредбата на чл.143, ал.1 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП), неравноправна клауза в договор, сключен с потребител е всяка уговорка в негова вреда, която не отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца или доставчика и потребителя, при определените неизчерпателно посочени от законодателя хипотези, между които - предвидената от търговеца възможност да променя едностранно условията по договора въз основа на непредвидено в него основание.

Предвид изложеното счита, че посочените клаузи от договора за кредит съставляват неравноправни клаузи по смисъла на чл.143, т.10 и 12 ЗЗП, тъй като представляват уговорка във вреда на потребителя, която не отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца и потребителя на банковата услуга. Този извод се налага от разгледаното съдържание на клаузите от договора, в които изобщо липсвали ЯСНИ указания на методиката, по която банката изчислява базовия лихвен процент, нито са установени предпоставките за промяната му по ясен и разбираем за потребителя начин. /В този смисъл Решение №165/02.12.2016 г. на ВКС по т. д. №1777/2015 г., I т. о. ТК ; Решение №98/25.07.2017 г. по т. д. №535/2016г. ВКС, ТК, I о.; Решение №104/13.07.2017г. по т. д. №1936/2016 г. на ВКС, ТК, I т. о. - „В самия, договор следва да бъде определена методиката за изменение на лихвения процент през периода на действие. Да бъде конкретизиран видът, количествените изражения и относителна тежест на отделните компоненти и промяната да е обвързана с обективни критерии. Ако промяната на лихвения процент е извършена при необявени предварително и невключени, като част от съдържанието на договора ясни правила, тя не отговаря на изискването за добросъвестност...“ В този смисъл са и постановените по реда на чл. 290 Решение № 114/27.06.2012 по т.д. № 1194/2011 год.; Решение № 51/04.04.2016 по т.д. № 504/2015; Решение № 188/09.05.2016 по т.д. № 1787/2014 год.; Решение № 26/03.04.2013 по т.д. № 957/2012 год.; Решение № 91/08.07.2015 по т.д. № 1097/2015 год. Решение № 6/20.05.2015 по т.д. №2332/2014 год.; Решение № 211/06.01.2015 год. по т.д. № 1987/2014 год.; Решение №95/13.09.2016 год. по т.д. № 240/2015 год.;

В клаузите на сключения договор за кредит не се съдържа ясно и разбираемо за средния потребител описание на начина, по който предвид настъпилите изменения в съответния финансов индекс и др., ще се формира новият базов лихвен процент.

Липсата на конкретна методика или формула /математически алгоритъм/, определящ трайно съотношението между изменението и изброените пазарни лихвени индекси създава възможност при наличие на предвидените в договора изменения на променливата компонента, Банката - кредитор произволно да променя размера на лихвите по кредита. В този смисъл клаузите, уреждащи дължимите от кредитополучателя суми за лихви и

комисионни са неравнопоставени по смисъла на чл. 143, ал. 1, т. 10 ЗЗП - допускат банката-търговец едностранно да промени условията на договора, въз основа на непредвидено в него основание.

Същевременно в чл.3 от договора за кредит е предвидено, че банката може едностранно да променя размера на договорната лихва, както и дължимата погасителна вноска съгласно нов променен едностранно погасителен план, които клаузи също се явяват неравноправни и на това основание и са нищожни.

В чл.11, ал.1, т.9 ЗПК е предвидено, че договорът за потребителски кредит се изготвя на разбираем език и съдържа лихвения процент по кредита, условията за прилагането му и индекс или референтен лихвен процент, който е свързан с първоначалния лихвен процент, както и периодите, условията и процедурите за промяна на лихвения процент; ако при различни обстоятелства се прилагат различни лихвени проценти, тази информация се предоставя за всички приложими лихвени проценти.

Намира, че в процесния договор не са спазени изискванията на чл.10, ал. 1, чл. 11, ал. 1, т. 7-12 и 20 и ал. 2 предвид което и съгласно чл.22 от Закона за потребителския кредит, когато не са спазени изискванията на чл.10, ал.1, чл. 11 ал. 1, т. 7-12 и 20 и ал. 2, договорът за потребителски кредит е недействителен.

Предвид изложеното намира, че горепосочените клаузи, касаещи начина за определяне на договорната лихва се явяват нищожни, поради което и същата е недължима. Подобно е и положението, свързано с определяне на таксите, включени в цената на предоставения кредит. При недействителни клаузи за страните съществува задължение за взаимна реституция и връщане на даденото по засегната от такъв порок сделка.

Предвид изложеното намира, че претендираната сума за договорна лихва в размер на 3 341,00 лева за периода от 14.02.2022г. до 31.01.2023г. за недължима, поради нищожност за клаузите по договора. Идентични са доводите и по отношение на претендирания размер от 671,65 лева за мораторна лихва за периода от 14.02.2022 г. до 31.01.2023 г.

Прави възражение за прихващане при условия на евентуалност, а именно, че в случай, че съдът приеме, че ответникът дължи претендираната главница, но уважи възражението за нищожност на договорната клауза относно възнаградителната лихва, мораторна лихва и такси, правя възражение за прихващане с внА.ните от кредитополучателя суми по договор за кредит, които са послужили за погА.ване на договорни лихви, както и със сумите, които са послужили за погА.ване на евентуално начислени наказателни лихви и неустойки по договора, както и тези, които са послужили за покриване на такси, с евентуално дължимите суми от непогасената в срок главница по кредита.

По отношение на обстоятелствата, по силата на които се основава иска, счита, че по делото не са представени доказателства, по силата на които при условията на пълно и главно доказване да бъде доказана основателността на предявените искове за процесния договор за кредит.

На следващо място моли, да се задължи ищецът да представи искането за

предоставяне на кредит, което намира за неразделна част от договора. Липсата на същото препятства съда да прецени дали е спазена разпоредбата на чл.10 от ЗПК. Според разпоредбата на чл.22 от ЗПК, когато не са спазени изискванията на чл.10, ал.1 от закона, то договърът за кредит е недействителен.

Не на последно място следва да бъде отбелязано, че по отношение на ответника не е надлежно връчено уведомление за предсрочна изискуемост на вземането, доколкото от Протокол от 23.11.2022 г., издаден от ЧСИ Владимир Цачев не е ясно кое е лицето дало сведения, че ответника по настоящия иск не пребивава на адреса. В същият е посочено малко име на човек, намерен в казино. Лицето дало сведение не е установено на адреса и е възможно дори да не съществува доколкото не е установено, че то е собственик на имота.

Софийският окръжен съд, като взе предвид доводите на страните, събраните по делото доказателства и съгласно разпоредбата на чл.235 ГПК намира за установено следното от фактическа страна:

„Ю., АД е предоставила по Договор за потребителски кредит, с № FL1248296 от 14.01.2022г. на кредитополучателя П. Д. кредит в размер на 37 982,00 лева и краен срок за ползване и погА.ване 14.12.2027г.

По делото се назначи съдебно-счетоводна експертиза, видно от която кредитът е отпуснат на 14.01.2022г. Кредитът е усвоен в целия размер 37 982,00 лева на 14.01.2022г. от П. Д..

Не е погА.вана никаква част от кредита (главница) за процесния период.

Не са постъпвали никакви плащания по сметката след датата на предсрочната изискуемост до 17.01.2024г.

Крайния срок за погА.ване, падеж преди обявяване на предсрочна изискуемост е 14.12.2027г.

Датата на изпадане в забава е 14.02.2022г. за главницата и 14.02.2022г. за лихвата.

Има дванадесет непогасени вноски за главницата, считано от 14.02.2022г. и дванадесет непогасени вноски за лихвата, считано от 14.02.2022г.

Общия размер на просрочената и непогасена по договора за кредит сума към 31.01.2023г. включително е 42 151,65 лева.

Ищецът „Ю., АД е предприела действия за обявяване на кредита за изцяло и предсрочно изискуем. В тази връзка и на основание чл.18, ал.5 от ЗЧСИ е възложена за връчване поканата за доброволно изпълнение чрез ЧСИ Владимир Цачев с рег. № 926 и район на действие - ОС С.. Поканата е връчена при условията на чл. чл.47, ал.1, изр. 3 от ГПК, като при посещение на адреса връчителят е събрал данни от съседите, че лицето не живее на този адрес и го е напуснало.

При горните факти се налагат следните правни изводи:

Искът по чл.79, ал.1 от ЗЗД вр. с чл.430 ТЗ и чл.86 ЗЗД е допустим.

Разгледан по същество искът е основателен.

По делото се доказва от представения Договор за потребителски кредит с №

FL1248296 и допуснатата ССЕ, че ищецът „Ю.” АД е предоставила на ответника П. Д. кредит в размер на 37 982,00 лева и краен срок за ползване и погасяване 14.12.2027г.

Кредитът е усвоен в целия размер 37 982,00 лева на 14.01.2022г. от П. Д..

Не е погасявана никаква част от кредита (главница) за процесния период.

Не са постъпвали никакви плащания по сметката след датата на предсрочната изискуемост до 17.01.2024г.

Съгласно чл.14 ал.1 от Договора при настъпване на забава в плащанията на една или повече вноски банката има право да обяви договора за предсрочно изискуем.

Длъжникът П. Д. е изпаднал в забава по главницата и дължимата лихва на 14.02.2022г. При условията на чл.47 ал.1 ГПК, поради напускане на адреса редовно чрез ЧСИ на 29.10.2022г. изправната страна „Ю., АД е обявила кредита за предсрочно изискуем, поради неизпълнение на задълженията от страна на длъжника. Връчването е редовно при спазване на чл.19 от Договор за потребителски кредит с № FL1248296. Предсрочната изискуемост представлява изменение на договора, което за разлика от общия принцип в чл.20а, ал.2 ЗЗД, настъпва с волеизявление само на едната от страните и при наличието на две предпоставки: обективният факт на неплащането и упражненото от кредитора право да обяви кредита за предсрочно изискуем. Обявяването на предсрочната изискуемост предполага изявление на кредитора, че ще счита целия кредит или непогасения остатък от кредита за предсрочно изискуеми, включително и за вноските с ненастъпил падеж, които към момента на изявлението не са били изискуеми. Предсрочната изискуемост има действие от момента на получаване от длъжника на волеизявлението на кредитора, ако към този момент са настъпили обективните факти, обуславящи настъпването ѝ. Не се твърди и доказва съществуващите задължения да са погасени с плащане или по друг начин.

Дължимата лихва е договорена в чл.3 от Договор за потребителски кредит с № FL1248296, таксите са уговорени в чл.5 от същия

Не е основателно възражението на особения представител на ответника П. Д., възнаградителната лихва в процесния договор за кредит е нищожна.

С исковата молба се претендират следните суми:

37 982,00 лева главница, дължима по Договор за потребителски кредит с № FL1248296.

3341,00 лева лихва, върху главница, дължима за периода от 14.02.2022г. до 31.01.2023г.

671,65 лева, мораторна лихва, дължима за периода от 14.03.2022г. до 31.01.2023г.

33,00 лева, такси;

124,00 лева, разходи за уведомяване.

С исковата претенция не се претендира възнаградителна лихва, като се дължи лихвата за периода на ползването на главницата за периода на забава 14.02.2022г. до

31.01.2023г. в договорения от страните размер, на основание чл.3 от договора и чл.86 ЗЗД.

Клаузата на чл.3 от Договор за потребителски кредит с № FL1248296, регламентираща дължимата лихва и начина ѝ на формиране не се явява неравноправна клауза.

За да бъде определена една договорна клауза като неравноправна и следователно нищожна, същата следвала да отговаря на следните кумулативно дадени условия, а именно:

Клаузите не са индивидуално определени:

когато те са предварително изготвени от търговеца, респ. потребителят не е имал възможност да влияе върху съдържанието им - арг. чл.146, ал.2 ЗЗП;

Уговорени са във вреда на потребителя, а именно - накърняват се уредените в закона права на потребителя, респ. увреждат се неговите законни интереси.

Не отговарят на изискванията за добросъвестност, респ. на добросъвестната търговска практика;

Водят до съществено неравновесие между правата на страните по договора.

Страните по процесния договор за кредит са потребител и доставчик на финансови услуги по см. на §13, т.1 и т.2 от ДР на ЗЗП. Ответната страна не доказва, че по Договора за потребителски кредит с № FL1248296 клаузите са предварително и едностранно формулирани от кредитора преди сключване на съответния вид кредитен договор, поради което не са индивидуално уговорени.

Съгласно разпоредбата на чл.143, ал.1 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП), неравноправна клауза в договор, сключен с потребител е всяка уговорка в негова вреда, която не отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца. Клаузите на договора и в частност регламентирането и формирането на лихвения процент не нарушава добросъвестността и неравновесие на правата на потребителя и търговеца. Чл.3 от договора ясно и изчерпателно регламентира образуването на стойността на ползвания финансов ресурс на банката.

Неоснователно е възражението на ответника, че клаузите на сключения договор за кредит не се съдържа ясно и разбираемо за средния потребител описание на начина, по който предвид настъпилите изменения в съответния финансов индекс и др., ще се формира новият базов лихвен процент. За действието на договора лихвеният процент не е променян, като длъжникът е напуснал подадения адрес без изплащането и на една месечна вноска.

Неоснователно е възражението на представителя на ответника, че в процесния договор не са спазени изискванията на чл.10, ал.1, чл.11, ал.1, т.7-12 и чл.20 и ал.2 предвид което и съгласно чл.22 от Закона за потребителския кредит, когато не са спазени изискванията на чл.10, ал.1, чл.11 ал.1, т.7-12 и 20 и ал. 2. Напротив в Договор за потребителски кредит с № FL1248296 са спазени изискванията на чл.10 ал.1 ЗЗП, чл.11 и чл.20 ЗЗП, като изрично в чл.20 ал.3 от договора в съответствие с чл.11 ал.1 т.15 ЗЗП е регламентирано дължимост на лихва за просрочие на главница.

Не е основателно и възражението за прихващане при условия на евентуалност, тъй като не се доказва ответникът да има изискуемо парично вземане срещу банката.

Ето защо искове са основателни и доказани в пълен размер и следва да се уважат.

Предвид изхода на делото и на основание чл.78 ал.1 ГПК ответникът П. Д. следва да понесе направените в настоящото производство разноски на ищеца „Ю., АД: държавна такса 843,03лв.; адвокатско възнаграждение–2756,19лв.; съдебно-счетоводна експертиза – 500,-лв., разноски за възнаграждение на особен представител 5022,13лв. или общо **9121,35лв.**

Воден от горното, Софийски окръжен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл.79, ал.1 от ЗЗД вр. с чл.430 ТЗ и чл.86 ЗЗД **П. Д.** с ЕГН ***** и адрес: гр.С. ул.“Цар Симеон Велики“ №98 да заплати на „Ю.” АД, ЕИК., със седалище и адрес на управление гр. С., р-н „Витоша”, ул. „Околовръстен път” №260 сумата от **42151,65лв.** (четиридесет и две хиляди сто петдесет и един лева и шестдесет и пет стотинки), от които:

37 982,00 лева (тридесет и седем хиляди деветстотин осемдесет и два лева) -главница по Договор за потребителски кредит с № FL1248296/14.01.2022г.

3341,00 лева (три хиляди триста четиридесет и един лева) лихва, върху главницата, дължима за периода от 14.02.2022г. до 31.01.2023г.

671,65 лева (шестстотин седемдесет и един лева), мораторна лихва, дължима за периода от 14.03.2022г. до 31.01.2023г.

33,00 лева (тридесет и три лева), такси;

124,00 лева (сто двадесет и четири лева), разходи за уведомяване, ведно със законната лихва върху сумите, считано от датата на предявяване на искове, 09.08.2023год. до окончателното им заплащане.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.1 ГПК **П. Д.** с ЕГН ***** и адрес: гр.С. ул.“Цар Симеон Велики“ №98 да заплати на „Ю.” АД, ЕИК., със седалище и адрес на управление гр. С., р-н „Витоша”, ул. „Околовръстен път” №260 в размер на **9121,35лв.** (девет хиляди сто двадесет и един лева и тридесет и пет стотинки), направени по делото разноски.

ДА СЕ ИЗПЛАТИ на адв. Г. Р. Ф. от САК, гр.С. ул.“Княз Александър I“ №16 вх.Б ет.4 ап.15 - особен представител на ответника П. Д. с ЕГН ***** и адрес: гр.С. ул.“Цар Симеон Велики“ №98 възнаграждение в размер на **5022,13лв.** (пет хиляди двадесет и два лева и тринадесет стотинки), внесено от ищеца „Ю.” АД по депозитната сметка на съда.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Апелативен съд гр.С..

Съдия при Софийски окръжен съд: _____